

Videnskab: Menneskets forhold til universet.

6. lektion i LaRouchePAC's undervisnings-serie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme«, 14. april, 2018

Det emne, vi vil tale om i dag, er stort. Vi vil fokusere vores opmærksomhed på nogle specifikke aspekter af, hvad videnskab er; hvad det fortæller os om os selv og vores plads i universet. Jeg vil gerne lægge ud med en iagttagelse, som er, at menneskets intellekt er i en vis forbindelse med universet som helhed. En af de fundamentale grundsætninger hos dem, der skabte renæssancen, såsom Nicolaus Cusanus, og hos videnskabsfolk som Johannes Kepler og Leonardo da Vinci, er, at mennesket er skabt i Guds billede.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Referencepunktet for at forstå nutidens historie er Jeanne d'Arc, Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler

10. mrs. 2015 – Under diskussioner med kolleger i søndags understregede Lyndon LaRouche, at den eneste måde, hvorpå vores nutidige historie kan forstås og en politik for fremtiden kan fastlægges, er at begynde ved Jeanne d'Arc som referencepunkt, og den Renæssance, der, som respons på hendes helligelse til sandheden, blev skabt af Nicolaus Cusanus og hans efterfølger, Johannes Kepler.

Den amerikanske Revolution, Den amerikanske Forfatning og Hamiltons Amerikanske, økonomiske System er alle produkter af denne dybtgående transformation af det menneskelige liv, det menneskelige, mentale liv, der indledtes af Jeanne d'Arc.[1]

Den eneste måde, hvorpå verden kan reddes i dag, er ved at gå tilbage til denne Renæssance og fuldføre den mission, som Jeanne d'Arc påbegyndte.

Hvis man ikke forstår Keplers princip, ved man intet om, hvordan det menneskelige sind virker. Det er ikke et spørgsmål om at reformere det eksisterende system, eller erstatte noget inden for dette system; man må skabe noget nyt. Og for at gøre dette må man fuldstændigt gå tilbage til Keplers mentale grundlag.

Som Lyndon LaRouche erklærede lørdag, 7. marts, er der meget få mennesker i USA, der kender denne historie og dette princip.

I denne sammenhæng identificerede han det faktiske problem i Washington, D.C., og hvorfor de fleste kongresmedlemmer er så korrupte og feje.

»De fleste kongresmedlemmer har ingen viden om, hvad principperne er. De fleste kongresmedlemmer har ingen forståelse af, hvad menneskehedens mission er. De har ingen evne til at forså den mission, som de skal udføre. Man må rense ud, eller udrense det meste af Kongressen, hvis man vil redde USA, redde civilisationen. Jeanne d'Arcs eksempel er en af de mest gavnlige og effektive måder at formidle dette på.«

Som LaRouche fortsatte:

»Selve meningen med eksistensen af vores Forfatning er baseret på Jeanne d'Arc som præcedens. Det er Den amerikanske Forfatning! Det er den sande Forfatning for De forenede Stater. Og det er, hvad folk burde være mere opmærksomme på, og det haster. For de ved ikke, hvad meninger med det menneskelige liv er. De ved ikke, hvad formålet med det menneskelige liv er, med mindre de forstår det, der udgår fra historien om Jeanne d'Arc.«

Som LaRouche påpegede:

»En anden måde at sige det på; Jeanne d'Arc-historien, som ikke er Jeanne d'Arc-historien. Det er et bestemt øjeblik i historien, der har en fuldendelse. Det er Den amerikanske Revolution, faktisk, det er det samme.«

Tidligere havde LaRouche henvist til, at hendes rolle i historien var uafsluttet. Det er denne manglende afslutning, der må definere vores mission i dag.

Det er vores mission at fuldende det ufuldendte i Jeanne d'Arcs mission. Det er den mission, der, som LaRouche erklærede,

»implicit er givet os gennem sådanne eksempler som Jeanne d'Arc.«

Lyt også til: Webcast 9. marts:

[LaRouchePACs Komite for Politisk Strategi diskuterer Jeanne d'Arcs fortsatte mission i vores politiske arbejde i denne, for verden så alvorlige tid ...](#)

Se også:

Schiller Instituttets Specialrapport, juli 2013: [Helga Zepp-LaRouche: 'En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer'](#)

Nyhedsorientering, juli 2013: [Lyndon LaRouche: Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare](#)

LaRouchePAC: [Johannes Keplers 'Harmony of the World'](#)

LaRouchePAC: [Johannes Kepler's 'Astronomia Nova'](#)

[1] Se: 10. marts: »Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?«

Fra LaRouche-bevægelsen 18.

nov. 2014:

Kina har kurs mod Kepler

17. nov. 2014 – Vi befinder os i en interessant situation. Det internationale system er ved at bryde sammen, selv om det godt kunne reorganiseres, så det fungerede. Rusland, Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer, og BRIKS' allierede nationer, befinder sig allerede i virkeligheden, men USA befinder sig i den totale uvirkelighed, dets regeringsstruktur er umulig. I Europa – Spanien, Portugal, Italien og snart også Frankrig er bankerot; kun Tyskland fungerer fortsat i nogen grad.

For på en eller anden måde at genoprette den amerikanske regering til at fungere på et sundt grundlag må vi droppe det fascistiske Republikanske Parti, og også droppe Obama. Når vi har gjort det, vil vi være i stand til at bringe USA ind i en international organisation af nationer, der samles omkring Kina, Putins Rusland, Indien, en stor del af Sydamerika og andre nationer. Når USA først har kæmpet sig vej ind i denne sammenslutning, er der håb om, at vi kan se et nyt system på denne planet. Snarere end blot at være separate nationer, vil nationer fortsat fungere, men som allierede omkring et fælles formål, allierede, der kæmper for at samle sig i en højere grad af funktionel overenskomst. Når vi først sætter os selv på denne kurs mod et nyt system på planeten, vil alting tendere mod at gå godt. Vi vil være i stand til at gå over til et system på planeten, som opfylder menneskehedens krav generelt.

Det, der er vigtigt, men som er lidet forstået, er, at dette vil blive opfyldelsen af Keplers koncept. I fremtiden vil mennesket ikke fungere som et dyr (ulig visse republikanere), og vil heller ikke basere sig på aritmetik og matematik – nej! Menneskeheden er baseret på principper, der ligger i de højere former for organisation af planeten. Vi må skrotte matematiksystemet, som det bruges nu, og gå over til dets

korrekte erstatning, hvilket var Keplers implicitte budskab. Vi må leve på Jorden i overensstemmelse med dette system, og det vil udgøre hele forskellen.

Alting venter; det eneste, vi behøver, er viljen og kraften til at gennemføre denne forandring. Vi må blot fuldføre det.

Republikanerne tror på slaveri. Deres rolle er et system med slaveri. Mange af den slags republikanere siger, »Lad os få indskrænket den menneskelige befolkning! Lad os være de rige og have al magten og autoriteten til at gøre det.« De er resultatet af den amerikanske økonomis og praksis' moralske degeneration, siden begyndelsen af 1980'erne. Vi må kæmpe for at komme af med det Republikanske Parti, som det er i dag; det er et slavesystem. De ønsker total magt over rettighederne, eller ikke-rettighederne, hos resten af folket. Det er, hvad vi må bekæmpe. Det må folk lære – med deres næver!

Vi befinder os ved et punkt, hvor Kina bevæger sig ud i rummet hen imod det faktiske Kepler-niveau. Så vil vi få en anden opfattelse af menneskeheden. En opfattelse, der spænder fra Cusa over Kepler til Leibniz – anti-Zeus-opfattelsen. Vi behøver rigtige mennesker, der er fri af Zeus, og som har rigtig musik og rigtig poesi. Udviklingen fra Cusa og til Leibniz var grundlaget for kampen hen imod en humaniseret form for menneskelig eksistens. På den ene side er alle de rædsler, som vi står overfor. På den anden side fører Kinas arbejde med sit rumprogram til Kepler-systemet. Fra at blive behandlet som et dyrelignende væsen, bliver mennesket til mennesket med lidt mindre behåring, for hvem det nu er blevet muliggjort at være menneske.

Kina har kurs mod Kepler; det er dér, vi skal hen. Det er idéen; vi må forstå og virkeliggøre denne idé.

Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare. Af Lyndon LaRouche

Download (PDF, Unknown)

af Lyndon H. LaRouche Jr.

Introduktion:

Den amerikanske økonomiske krise i august-september 1971 var starten på en virkelig revolutionær fase i mit eget liv. Efter rækken af snigmord, først på præsident John F. Kennedy og sidenhen på hans bror Robert, der i realiteten var en præsidentkandidat, blev USA trukket ned i hængedyndet af en tåbelig krig i Indokina.

Ifølge den største amerikanske militærperson på den tid, general Douglas MacArthur, var påbegyndelsen af denne værdiløse krig i Indokina i virkeligheden en utilgivelig handling imod USA's vitale strategiske interesser: Med »Vietnamkrigen« gik USA's ind i en britisk lagt fælde.

Det var fra starten en værdiløs krig, en krig, der, sammen med en række efterfølgende krige, som involverede USA og andre, bragte USA på det, som tydeligvis var en hidtil endeløs transatlantisk nedtur, en årtier lang slingrekurs ned ad en glat skråning.

Ligeledes iscenesatte »den utilslørede forbryder« Tony Blair

(under den engelske dronning), som et ekko af denne angloamerikanske dårskab i Indokina, senere svindelagtigt en endnu mere værdiløs lang krig i Irak (og andre steder), efter hvilken verden hurtigere og hurtigere er gledet ned af et moralsk, kulturelt og økonomisk skråplan – i realiteten en glidebane mod tærsklen til et globalt termonukleart helvede.